wydawnictwo
WALADA

Roksana
Piórko

Промусь і першыя восеньскія прыгоды

e-book PDF BE

Шукай дэталі на малюнках.

БЯСПЛАТНЫ ЗРАЗОК

Промусь і першыя восеньскія прыгоды

ПРОМУСЬ ПРАЧЫНАЕЦЦА

ЦІМОХ ІДЗЕ Ў ШКОЛУ

ЦІМОХ, ПРОМУСЬ І СУСЕД ПА ПАРЦЭ

Тэкст і ілюстрацыі: Roksana Piórko

Рэдактарка: Ina Хоміч

Цыкл: “ПРОМУСЬ – АПАВЯДАННІ МІНУЛЫХ ГАДОЎ”

Copyright © 2026 Wydawnictwo Galada

Промусь прачынаецца

Дзінь-дзінь!

Я Промусь, ужываны дзіцячы ровар. Можа, вас гэта здзівіць, але мне ўжо пяцьдзясят гадоў, і я назбіраў для вас мноства цікавых гісторый. У іх ёсць смех, хваляванні і прыгоды. А кожная гісторыя мае свой пачатак.

Дваццаць 25 жніўня 1972 года я **ЎПЕРШЫНЮ РАСПЛЮШЧЫЎ ВОЧЫ** і **ПАЗНАЁМІЎСЯ З ЦІМОХАМ**, маім першым дарагім сябрам. Я і сёння добра памятаю той дзень. Зараз усё раскажу.

Ці ведаеце вы, **ЯК НАРАДЖАЮЦЦА РОВАРЫ?** Гэта цікавы, але шумны і трохі брудны працэс. Майстры збіраюць нас з металічных частак: тут шрубка, там рама, тут кола, там руль.

ЦОК-ЦОК, ТРАХ-БАХ — і паступова з'яўляецца ровар. Ці кладуць нам **СЭРЦА?** Не, бо ў інструкцыі пра гэта няма ні слова.

Так зрабілі і са мной. Мне надзелі шыны, выраўнялі спіцы, а потым адвезлі ў краму. Я стаяў там маўклівы, бліскучы і гатовы да язды.

ТАДЫ Я ЯШЧЭ НІЧОГА НЕ АДЧУВАЎ.

Знайдзі адвёрткі.

І вось надышоў той **ВЯЛІКІ ДЗЕНЬ!**

Спачатку мяне паклалі ў нешта, што трэслася, потым перанеслі ў іншае памяшканне. І раптам я адчуў, як мяне абнялі цёплыя рукі хлопчыка.

— **ЁН ЦУДОЎНЫ!** — усклікнуў хлопчык так радасна, што ў мяне нешта здрыганулася ў рулі. — Тата, паглядзі! Тут напісана яго імя. Гэта **“ПРАМЕТЭЙ”**, але я буду называць яго **ПРОМУСЬ!**

Знайдзі паветраныя шарыкі.

Побач стаяў дарослы мужчына, якога хлопчык называў **ТАТАМ.** Ён усміхнуўся і спакойна адказаў:

— Добра, Цімох. Я рады, што табе спадабаўся **ПАДАРУНАК.**

Пастаў яго пакуль у калідоры і хадзем да стала. Дзядуля і бабуля ўжо чакаюць.

— **Я ВАЗЬМУ ПРОМУСЯ З САБОЙ!** — абвясціў Цімох і няўмела павёў мяне ў пакой.

— Але навошта? Гэта ж проста **РОВАР!** — здзівіўся тата.

Знайдзі паветраныя шарыкі.

Тады Цімох паглядзеў на яго так сур'ёзна і шчыра, што мне і сёння становіцца цёпла ад гэтага ўспаміну.

— Для мяне гэта не проста ровар, тата. Гэта мой самы жаданы **СЯБАР**. Я хачу ўсё яму паказаць.

Менавіта ў гэты момант я шырока **РАСПЛЮШЧЫЎ ВОЧЫ**. Адчуў лёгкую дрыготку ў шрубках і цёплы стук дзесьці пад рулём.

Знайдзі сэрцы.

Знайдзі сэрцы.

— Хадзі, Промусь, я пазнаёмлю цябе з маёй сям'ёй,
— Цімох паставіў мяне каля стала. — Гэта мая мама Васіліна.
Там сядзіць мой тата Сцяпан. А гэта дзядуля Сяргей і бабуля Ганна.

Я паглядзеў на ўсіх па чарзе, і мне захацелася радасна звінець.

У МЯНЕ ЁСЦЬ СЯМ'Я!

— Дзякуй, Цімох, — сказаў я расчулена.
— Я вельмі рады, што я з вамі!

Цімох заззяў ад радасці і ласкава пагладзіў мой руль.

Дзядуля Сяргей уважліва мяне разглядаў і гаварыў з татам пра раму, камеры і спіцы. Мама мне ўсміхнулася, але хутка вярнулася да салаты. Бабуля Ганна падміргнула.

— Добры ровар, — сказала яна коратка.

Ох, як я **НАДЗЬМУЎСЯ АД ГОНАРУ!**

Знайдзі кветачкі.

Па пакоі лёталі **ПАВЕТРАНЫЯ ШАРЫКІ,** пахла смачнай ежай, і ўсе ажыўлена размаўлялі. Цімох падкідваў мне шарыкі, а я нясмела іх адбіваў. Гэта была **ВЯСЁЛАЯ ГУЛЬНЯ.**

Праз хвіліну тата прынёс вялікі шакаладны **ТОРТ.** Усе пачалі спяваць **ВІНШАВАЛЬНУЮ ПЕСНЮ,** а Цімох стаяў пасярэдзіне — шчаслівы і румяны. Потым ён на адным дыханні задзьмуў свечкі, а мама пачала рэзаць торт.

Цімох адразу павярнуўся да мяне.

Ц — Промусь, будзеш са мной есці торт? Могу і гарбаты наліць!

Я так расчуліўся, што мой званочак сам зазвінеў.

П — Дзякуй, дружа, — адказаў я. — Гэта вельмі **ПРЫЕМНА.** Але я, напэўна, не ўмею есці торт. Мне больш марыцца пра **АЛІВУ** для ланцуга.

Цімох крыху збянтэжыўся, але хутка зноў усміхнуўся.

Ц — Ну так, ты ж **АДРОЗНІВАЕШСЯ АД НАС.** Але не хвалюйся, Промусь! Аліву я дастану! **Я ТАК РАДЫ,** што ты ў мяне ёсць!

Знайдзі кветачкі.

Знайдзі катоў.

— А я, — сказаў я ўрачыста, — можа, і не раздзялю з табой чаяванне, але маю нешта асаблівае. Вазьмі мяне на двор, і я навучу цябе ездзіць **ХУТЧЭЙ ЗА ВЕЦЕР.** У гэтым **Я МАЙСТАР!**

Цімох аж пляснуў у далоні ад радасці.

— Згода!

Мы яшчэ доўга гулялі з шарыкамі, смяяліся і слухалі музыку, а потым выйшлі на двор.

— Цімох, спачатку **ШЛЕМ!** — папрасіў я. — Мы будзем ездзіць, але могуць здарыцца і падзенні. Спачатку трэба **ПАВУЧЫЦЦА.**

Цімох ўсміхнуўся і паказаў мне накаленнікі.

— Я не баюся, Промусь. У мяне нават ёсць мяккія падушачкі на каленях. Мне іх пашыла бабуля.

Мы абодва засмяяліся і пачалі трэніроўку. Ох, як добра ў нас атрымлівалася! Цімох уважліва мяне слухаў, стараўся і пасля кожнай няўдачы спрабаваў **ЯШЧЭ РАЗ.** Я дапамагаў яму, як толькі мог.

Я адчуваў, што мы становімся **САПРАЎДНАЙ КАМАНДАЙ.**

Знайдзі катоў.

Знайдзі матылькоў.

Калі мы вярнуліся дадому, былі трохі брудныя, вельмі стомленыя і вельмі шчаслівыя. У Цімоха было некалькі сінякоў, але і выгляд **САПРАЎДНАГА ПЕРАМОЖЦЫ.**

— **МАЙСТАР!** — пахваліў яго дзядуля. — Я ганаруся табой.

Цімох заззяў яшчэ больш. Потым ён абняў маму, тату, бабулю і дзядулю.

— **ДЗЯКУЙ ВАМ** за такі цудоўны падарунак!

І менавіта тады я раптам зразумеў: гэта быў **АСАБЛІВЫ ДЗЕНЬ** не толькі для яго. Гэта быў і **МОЙ ДЗЕНЬ НАРАДЖЭННЯ!**

З таго часу я жыў з гэтай цудоўнай сям'ёй. Дзядуля і бабуля жылі асобна, але я адразу іх палюбіў. Цімох зрабіў мне месца для сну на гаўбцы. Там быў мой **УЛАСНЫ КУТОК,** навес ад сонца і дыванок для стомленых колаў.

З таго дня мы з Цімохам перажылі мноства смешных, кранальных і павучальных **ПРЫГОД.** Я памятаю іх усе. І буду вам іх расказваць.

Дзінь-дзінь!

Знайдзі матылькоў.

Цімох ідзе ў школу

Добры дзень, мае дарагія, дзінь-дзінь!

Гаворыць **ПРОМУСЬ** — цікаўны ровар з другіх рук, які хоча ўсё пабачыць, усё зразумець і пра ўсё даведацца.

Сёння я раскажу вам гісторыю пра тое, як мой сябар Цімох пайшоў **У ШКОЛУ.** Для нас абодвух гэта быў вельмі **ВАЖНЫ ДЗЕНЬ.**

Не прайшло шмат часу з таго моманту, калі я трапіў у Цімохаву сям'ю, як надышлі вялікія змены. Аднойчы мой сябар вярнуўся дадому з бацькамі і высыпаў на ложак цэлую гару школьных скарбаў. Там былі алоўкі, ручкі, лінейкі, сшыткі і шмат іншых рэчаў. Побач стаяў новенькі **РАНЕЦ.**

Знайдзі алоўкі.

БЯСПЛАТНЫ ЎЗОР.

Поўная версія даступная ў інтэрнэт-крамах.

Інфармацыя на Galada.eu

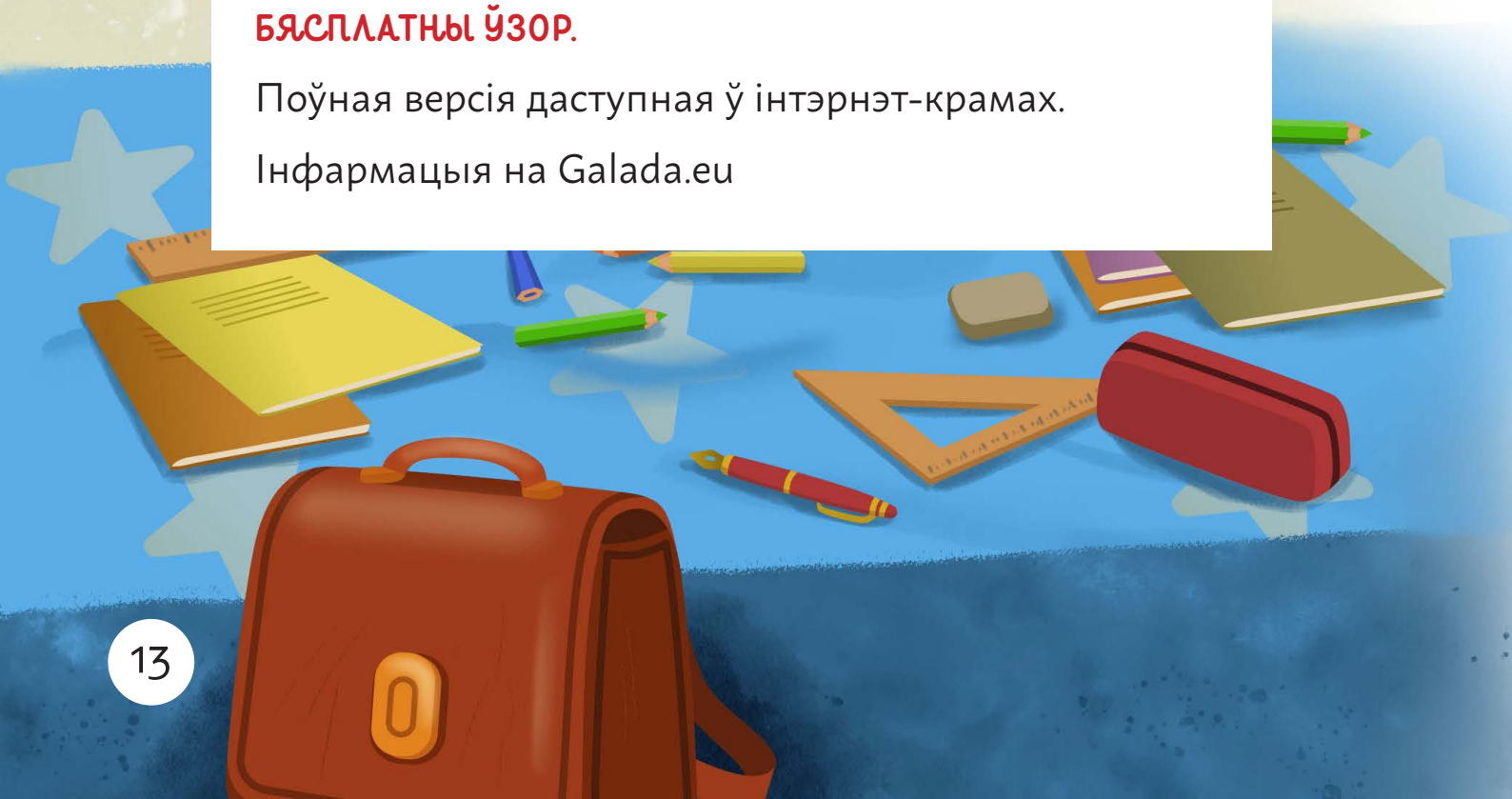

Цімох, Промусь і сусед па парце

БЯСПЛАТНЫ ЎЗОР.

Поўная версія даступная ў інтэрнэт-крамах.

Інфармацыя на Galada.eu

Знайдзі мяч.

Дзінь-дзінь!

Гэта зноў я, **ПРОМУСЬ** — адважны повар з другіх рук, які заўсёды ўспомніць нейкую цікавую гісторыю.

А ў вас **ШМАТ СЯБРОЎ?** Я лёгка заводжу сяброўствы, а вось Цімоху ў дзяцінстве было крыху цяжэй. Сёння раскажу вам, як мы пазнаёміліся з **МІХАСЁМ.**

Copyright © 2026 Wydawnictwo Galada. Усе правы абаронены

Тэкст і ілюстрацыі: Roksana Piórko

Рэдактарка: Ina Хоміч

Цикл: «ПРОМУСЬ – АПАВЯДАННІ МІНУЛЫХ ГАДОЎ»

ПРОМУСЬ І ПЕРШЫЯ ВОСЕНЬСКІЯ ПРЫГОДЫ

Гэтая электронная кніга прызначана выключна для асабістага карыстання чытача. Яе нельга перапрадаваць, перадаваць іншым асобам, размяшчаць у інтэрнэце, капіраваць цалкам або часткова, друкаваць ці выкарыстоўваць у камерцыйных мэтах без папярэдняй пісьмовай згоды праваўладальніка, за выключэннем выпадкаў, прадугледжаных дзейным заканадаўствам.

www.galada.eu youtube: Galada - kazky

biuro@galada.pl

ISBN: 9788397725126